KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2022/611

af 8. april 2022

om anerkendelse af den frivillige ordning »Universal Feed Assurance Scheme« (UFAS) til påvisning af overholdelsen af kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 vedrørende biobrændstoffer, flydende biobrændsler, biomassebrændsler, vedvarende flydende og gasformige brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, samt genanvendte kulstofbrændsler

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ([1]), særlig artikel 30, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I direktiv (EU) 2018/2001 fastsættes krav til visse brændstoffer, navnlig biobrændstoffer, flydende biobrændsler, biomassebrændsler, vedvarende flydende og gasformige brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, samt genanvendte kulstofbrændsler for at sikre, at de kun medregnes i direktivets mål, hvis de er bæredygtigt produceret og medfører betydelige besparelser af drivhusgasemissioner sammenlignet med fossile brændstoffer. For det første fastsættes der i direktivets artikel 29 bæredygtighedskriterier og kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, mens der i direktivets artikel 26 og i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/807 ([2]) fastsættes kriterier med henblik på at afgøre, dels hvilke råprodukter til biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler har høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, dels hvilke biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, der under visse omstændigheder kan certificeres som havende lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen. For det andet fastsættes der i direktivets artikel 25, stk. 2, kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner for vedvarende flydende og gasformige brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendte kulstofbrændsler, som bruges i transportsektoren. For det tredje kræves det i direktivets artikel 28, stk. 2, at økonomiske aktører i en EU-database skal indlæse oplysninger om gennemførte transaktioner og bæredygtighedsegenskaber ved visse vedvarende brændstoffer (biobrændstoffer, biogasser og vedvarende flydende og gasformige brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse) og genanvendte kulstofbrændsler, som bruges i transportsektoren.

(2) Direktivet indeholder også regler for beregning af det bidrag, som vedvarende elektricitet yder til transportmålene. Navnlig fastsættes der i direktivets artikel 27, stk. 3, regler for en sådan beregning, både når elektriciteten anvendes direkte til elektriske køretøjer, og når den bruges til at producere vedvarende flydende og gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse.

(3) For at kontrollere, at reglerne for biobrændstoffer, flydende biobrændsler, biomassebrændsler, vedvarende flydende og gasformige brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, samt genanvendte kulstofbrændsler overholdes, kan medlemsstaterne gøre brug af frivillige ordninger. Frivillige ordninger har spillet en stor rolle i fremskaffelsen af dokumentation for overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner for biobrændstoffer og flydende biobrændsler under Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ([3]). Den rolle, som frivillige ordninger spiller, er blevet udvidet under direktiv (EU) 2018/2001. For det første kan de nu tjene til dokumentation af, at alle produkter produceret af biomasse, herunder gasformige og faste brændsler, opfylder bæredygtighedskriterierne i direktiv (EU) 2018/2001, ligesom de kan levere nøjagtige data om besparelser af drivhusgasemissioner. For det andet kan de tjene til dokumentation af, at vedvarende flydende og gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendte kulstofbrændsler opfylder kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner. For det tredje kan de tjene til dokumentation af overholdelsen af de regler for beregning af andelen af vedvarende elektricitet i transportsektoren, der er fastsat ved artikel 27, stk. 3, i

([1]) EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82.

([2]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/807 af 13. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 for så vidt angår fastsættelse af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, og certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen (EUT L 133 af 21.5.2019, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

direktiv (EU) 2018/2001. For det fjerde kan de tjene til dokumentation af, at økonomiske aktører indlæser nøjagtige oplysninger i EU-databasen eller den nationale database om vedvarende brændstoffer og genanvendte kulstofbrændsler, som anvendes i transportsektoren, jf. artikel 28, stk. 4, i direktiv (EU) 2018/2001. For det femte kan de bruges til certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen. Kommissionen kan beslutte, at disse frivillige nationale eller internationale ordninger kan tjene alle eller nogle af disse formål.

(4) Hvis en økonomisk aktør fremlægger dokumentation for eller data vedrørende opfyldelse af bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner, der er indhentet i overensstemmelse med en frivillig ordning anerkendt af Kommissionen, bør medlemsstaten ikke, i det omfang dette er omfattet af den pågældende anerkendelse, forlange, at leverandøren fremlægger yderligere dokumentation.

(5) Kommissionen blev første gang fremlagt anmodning om anerkendelse i henhold til direktivets artikel 30, stk. 4, af den frivillige ordning »Universal Feed Assurance Scheme« den 20. januar 2021. Denne anmodning førte til, at Kommissionen foretog en vurdering af ordningen, hvor der blev konstateret visse forhold, som krævede ændringer. Da der på ny blev fremlagt anmodning den 25. juni 2021, var disse mangler ved ordningen blevet afhjulpet.

(6) Ordningen omfatter biobrændstoffer fra kombinerede afgrøder og sukkerroer (undtagen affald, restprodukter, lignocellulosisk materiale og celluloseholdigt nonfood-materiale) produceret i Det Forenede Kongerige og Irland. Den omfatter handels-, transport- og lagringsfaserne fra producent til første forarbejdning med særlige moduler, som dækker transithandel og producenter af foderblandinger Denne vurdering tager ikke højde for den kommende gennemførelsesretsakt, som skal vedtages i overensstemmelse med artikel 30, stk. 8, i direktiv (EU) 2018/2001, om regler for kontrol af opfyldelsen af bæredygtighedskriterier, kriterier for besparelse af drivhusgasemissioner og kriterier for lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen. »Universal Feed Assurance Scheme« vil derfor blive revurderet, når en sådan gennemførelsesretsakt vil blive vedtaget.

(7) Denne ordning omfatter ikke direkte revision og certificering af landbrugere i overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne i artikel 29, stk. 3-5, i direktiv (EU) 2018/2001 Hvad angår disse aspekter hviler ordningen på en anden frivillig ordning, som Kommissionen har anerkendt. Ordningen »Universal Feed Assurance Scheme« bærer således ansvaret for at sikre, at den anerkendelse, som Kommissionen har udstedt for de ordninger, som den fungerer sammen med, fortsat er gyldig, så længe samarbejdet varer ved.

(8) Kommissionens vurdering af den frivillige ordning »Universal Feed Assurance Scheme« viste, at ordningen i tilstrækkelig grad lever op til bæredygtighedskriterierne i artikel 29, stk. 3-5, i direktiv (EU) 2018/2001 og anvender en massebalancemetode, der er i overensstemmelse med kravene i artikel 30, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2018/2001.

(9) Ved vurderingen af den frivillige ordning »Universal Feed Assurance Scheme« blev det konstateret, at ordningen opfylder passende standarder for pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig revision i overensstemmelse med artikel 30, stk. 8, i direktiv (EU) 2018/2001.

(10) Den anerkendte ordning bør stilles til rådighed i del af Kommissionens EUROPA-websted, der omhandler frivillige ordninger.

(11) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget om Biobrændstoffers, Flydende Biobrændslers og Biomassebrændslers Bæredygtighed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den frivillige ordning »Universal Feed Assurance Scheme« (»ordningen«), som første gang blev forelagt Kommissionen til anerkendelse den 25. juni 2021, viser for så vidt angår de brændstoffer, der er kontrolleret under ordningen, følgende:

a) at partierne af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler opfylder bæredygtighedskriterierne i artikel 29, stk. 3-5, i direktiv (EU) 2018/2001

b) at økonomiske operatører opfylder forpligtelsen til at indlæse nøjagtige oplysninger i EU-databasen eller den nationale database om biobrændstoffer, biogasser og vedvarende flydende og gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendte kulstofbrændsler, som bruges i transportsektoren, jf. artikel 28, stk. 4, i direktiv (EU) 2018/2001.

Artikel 2

Afgørelsen gælder i en periode på fem år efter ikrafttrædelsen. Hvis ordningen som forelagt Kommissionen til anerkendelse den 25. juni 2021 ændres på en måde, der kan have betydning for grundlaget for denne afgørelse, meddeles sådanne ændringer straks Kommissionen. Kommissionen vurderer de meddelte ændringer for at fastslå, om ordningen stadig på hensigtsmæssig måde opfylder de bæredygtighedskriterier, der ligger til grund for anerkendelsen.

Artikel 3

Kommissionen kan ophæve denne afgørelse, bl.a. under følgende omstændigheder:

a) hvis det klart er påvist, at der med ordningen ikke er gennemført elementer, som anses for afgørende for denne afgørelse, eller hvis der er sket alvorlige og strukturelle brud på disse elementer

b) hvis der ikke aflægges årlige rapporter til Kommissionen om ordningen som krævet i henhold til artikel 30, stk. 5, i direktiv (EU) 2018/2001

c) hvis der med ordningen ikke gennemføres standarder for uafhængig revision eller andre krav specificeret i gennemførelsesretsakter som nævnt i artikel 30, stk. 8, i direktiv (EU) 2018/2001 eller forbedringer af andre elementer i ordningen, der betragtes som afgørende for en fortsat anerkendelse.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. april 2022.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand